

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ทำเนียบที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๑๕

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนี้มีสมาชิกมาร่วมการประชุม ๗๑ คน ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ทำเนียบที่รัฐสภา ครั้งที่ ๑๔ จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ทำเนียบที่รัฐสภา ครั้งที่ ๑๔

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๓๘๖/๑๑ วันที่ ๑๕ ต.ค. ๑๑

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๔๐๓/๑๓๕๑๔

๑๑ ตุลาคม ๒๕๑๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

LIART

๗๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่าง พระราชบัญญัติ องค์การ
โทรศัพทแห่งชาติแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอมติวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จอมพล ถ. กิตติขจร**

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพทแห่งชาติแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์การโทรศัพทแห่งชาติแห่งประเทศไทย

เหตุผล

เนื่องจากองค์การโทรศัพทแห่งชาติแห่งประเทศไทยมีความจำเป็นต้องขยายงาน ให้กว้าง
ขวางยิ่งขึ้น เพื่อสนองความต้องการในปัจจุบันและในอนาคตของประชาชนให้เพียงพอ
ซึ่งในการนี้อาจได้รับงบประมาณแผ่นดินจากรัฐบาล จากต่างประเทศ หรือจาก
องค์การระหว่างประเทศ เพื่อดำเนินการตามความจำเป็นดังกล่าว อนึ่ง โดยที่คณะ
รัฐมนตรีได้พิจารณาว่าด้วยองค์การโทรศัพทแห่งชาติแห่งประเทศไทยมิได้กำหนดเครื่องแบบและเครื่อง
หมายของผู้อำนวยความสะดวกการโทรศัพท จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์การ
โทรศัพทแห่งชาติแห่งประเทศไทย

(๔) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่รับโอนจากทางราชการ องค์การรัฐบาลหรือที่ได้
รับจากรัฐบาล จากต่างประเทศหรือจากองค์การระหว่างประเทศ

เงินหรือทรัพย์สินอื่นตาม (๔) ถ้ามีหนี้สินอยู่ให้หักออกแล้วจึงให้โอนเข้าเป็น
ทุนได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การโทร-
ศัพทแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ เครื่องแบบและเครื่องหมายผู้อำนวยการและพนักงานมีลักษณะ
ชนิดและประเภทเป็นอย่างใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การโทร-
ศัพทแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๕ ผู้ใดแต่งเครื่องแบบ หรือประดับเครื่องหมายผู้อำนวยการ หรือ
พนักงานโดยไม่มีสิทธิ เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ หรือแต่งเลียนเครื่องแบบ
เครื่องหมายผู้อำนวยการหรือพนักงาน เพื่อให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่าตนเป็นผู้อำนวยการ
หรือพนักงาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

พลโท พงษ์ ปุณณกันต์ (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติองค์
การโทรศัพทแห่งประเทศไทย (ฉบับ
ที่...) พ.ศ. ....

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย
ว่าด้วยองค์การโทรศัพทแห่งประเทศไทย
เหตุผล เนื่องจากองค์การโทรศัพท
แห่งประเทศไทยมีความจำเป็น ต้อง ขยาย

งานให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อสนองความ
ต้องการในปัจจุบันและในอนาคตของประ
ชาชนให้เพียงพอ ซึ่งในการนี้อาจได้รับ
งบประมาณแผ่นดินจากรัฐบาล จากต่าง
ประเทศ หรือจากองค์การระหว่างประ-
เทศ เพื่อดำเนินการตามความจำเป็นทั้ง
กล่าว อนึ่ง โดยที่ขณะนี้กฎหมายว่า
ด้วยองค์การโทรศัพทแห่งประเทศไทยมิได้
กำหนดเครื่องแบบและเครื่องหมาย ของผู้

อำนาจการองค์การโทรศัพท์ จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เพื่อความเป็นระเบียบต่อไป

พันโท ประเสริฐ สุกบรรทัด : ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยขึ้นมา โดยมีหลักการว่า ถ้ามีความจำเป็นต้องขยายงานให้กว้างขวางยิ่งขึ้นนั้น กระทบให้มีการคัดค้านแต่ประการใด แต่มีข้อสงสัยว่าทางรัฐบาลได้มีการแก้ไขการบริการของการใช้โทรศัพท์แล้วหรือไม่ ในการขยายกิจการใด ๆ ให้กว้างขวางออกไปนั้น ถ้าหากว่าบริการไม่ดีแล้ว ก็การขยายกิจการให้กว้างขวางออกไปนั้นก็จะมีประโยชน์ เท่าที่มีอยู่แล้ว ณ บัดนี้ท่านผู้ที่มีเครื่องโทรศัพท์อยู่ในปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่า โทรศัพท์ของเรา มีเสียบ่อย ๆ เราได้มีการติดต่อกับหมายเลข ๑๗ ซึ่งมีหน้าที่ในการที่จะแก้ไขโทรศัพท์ มักจะไม่ได้ความสะดวกเลย ติดต่อกันไปเท่าไร ๆ ก็ไม่มาปฏิบัติหน้าที่โดยฉับพลัน ในบางกรณีเมื่อเครื่องโทรศัพท์ติดขัด เราโทรไปเขาได้ยินแต่เขาโทรมาไม่ได้ยิน เขาก็ว่าเอาว่า เจ้าของเครื่องนั้นหูไม่ดีบ้าง อะไรบ้าง ทำให้เกิดมีความเข้าใจผิดกันขึ้น บางทีถูก

ค่าทั้งผู้รับและผู้ที่จะพูด เป็นเหตุให้บุคคลที่มีโทรศัพท์หรือใช้เครื่องโทรศัพท์ทนเกิดโทสะ หรือ เกิดความเข้าใจผิดขึ้นเป็นอันมาก และเป็นเช่นนี้มานานแล้ว ทั้ง ๑๗ และ ๑๙ โทรศัพท์ทางไกล แม้เชียงใหม่ก็คล้ายกับที่ สระบุรีแก่งกิติ หรือ ชลบุรีกิติ การติดต่อกันไม่ค่อยจะสะดวก ต้องมีศูนย์กลางคอยรับช่วงเอาด้วยค่าเหล่านั้นเอาไปส่งต่อกันที่หนึ่ง ซึ่งจะตรงกับผู้ที่มีความประสงค์จะพูดหรือไม่ นั้นไม่ทราบเวลานั้นทางประชาชนพลเมืองก็จำเป็นต้องใช้โทรศัพท์นั้นเป็นอันมาก ได้สังเกตมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๒-๓ ปี การบริการไม่ดีเลยท่านได้มีการคิดอ่านแก้ไขสิ่งเหล่านั้นให้มากยิ่งขึ้นกว่าจะมีเครื่องแต่งตัวของผู้อำนวยการโทรศัพท์ หรือหาไม่อื่นนั้นแม้ว่าทางผู้อำนวยการโทรศัพท์คนใหม่จะได้รับช่วงจากคนเก่าว่าจะมีการแก้ไขให้ท่านให้ดียิ่งขึ้นกว่าท่านนั้น ตั้งแต่เริ่มรับหน้าที่จนบัดนี้เป็นแรมปีแล้ว ก็คงอยู่อย่างนั้น และก็เพียงเท่านี้เราก็คงจะเริ่มขยายโครงการต่อไปอีกไม่น้อยกว่าหมื่นเครื่องทั้ง ๆ ที่โทรเงินไปแล้วเครื่องละหมื่นห้าพัน บัดนี้ก็ยังไม่ได้เครื่องจำนวนนั้นครบ และถ้าได้ปริมาณเหล่านี้เพิ่มเข้ามาให้มากขึ้นเพื่อบริการประชาชนการใช้โทรศัพท์ก็ยิ่งจะดีกว่าอย่างอื่น

เหล่านี้รัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงคมนาคมได้แก้ปัญหานี้แล้วหรือหาไม่ทั้งปัจจุบันและอนาคต ขอทราบ

พลโท พงษ์ ปุณณกันต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กระทรวงคมนาคมขอเรียนปฏิบัติกันว่า กิจการองค์การโทรศัพท์ในสภาพปัจจุบันได้มีการปรับปรุงแก้ไขมาแล้วโดยลำดับ แต่เนื่องจากสถานการณ์ความเจริญในด้านธุรกิจต่าง ๆ เจริญขึ้นรวดเร็วเกินกว่าความคาดหมายและเกินกว่าที่เราได้ประเมินไว้ เป็นเหตุให้ความต้องการของประชาชนสูงมากและผลแห่งการบริการติดตามไม่ทัน จะเห็นได้ว่าในระยะแรก ๆ โทรศัพท์ที่มีผู้ขอไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ยังไม่ได้รับการติดตั้ง แต่ในระยะหลังนี้ธุรกิจจากการลงทุนก็ดี กิจการโรงแรมและการท่องเที่ยว ได้เพิ่มพูนขึ้นเป็นอันมาก จึงเป็นเหตุให้เกิดความชุกชุกในกิจการบริการ สาเหตุแห่งความชุกชุกดังที่ ท่าน สมาชิกกล่าวนั้นเป็นความจริง แต่เรามีความจำเป็นต้องใช้เวลาต้องใช้เงินในการแก้ไข ไม่สามารถจะแก้ไขให้เสร็จสิ้นได้เพียงในวันเดียว อุปสรรคอันเกิดขึ้นในประการแรกคือการเสียหายและอุปสรรคที่เกิดซ้ำซ้อนอยู่เนื่องกันก็คือ

เรายังมีสาย cable เก่า ๆ ที่ยังไม่อาจจะเปลี่ยนแปลงได้อยู่ประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ และสายโทรศัพท์เหล่านี้เองในขณะที่ฝนตกจะมีการ รั่ว ซึม และเกิดการช็อตขึ้นอาจจะเกิดจากสภาพของเก่าแก่ที่เราฝังไว้โดยที่เราไม่ได้มีท่อมาแต่เดิมหรือเกิดจากการชุกกันของสถาบันอื่นเป็นเหตุให้เกิดการชำรุดเสียหาย อุปสรรคเหล่านี้ทางองค์การโทรศัพท์ต้องเสาะแสวงหาหาที่เสียใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๖ วัน เพราะฉะนั้นการที่ท่านโทรศัพท์ติดต่อ ๑๗ กั๊ดให้ไปแก้ไขโดยนับ พลันทันถ้วน นั้น ขอให้ท่าน พิจารณาถึงทางเทคนิคว่าเราจะสามารถทำได้หรือไม่ เพราะการเสื่อมสภาพอย่างนั้นจำเป็นจะต้องใช้เวลาในการจะหา แต่ถ้าโทรศัพท์ถูกตัดหรือขาดหายโดยทันทีทันใด ทางองค์การโทรศัพท์สามารถจะซ่อมให้เสร็จได้ภายใน ๖ ชั่วโมงนับตั้งแต่เวลาที่ท่านได้แจ้งไปอีกประการหนึ่ง สำหรับในประเด็นเรื่องนิตยสารราชการได้วางแผนปรับปรุงทางด้านพระนครและธนบุรีไว้ใหม่ ซึ่งตามแผนแห่งความเร่งด่วนนั้นเราจะเพิ่มขึ้น ๗๕๐๐ เลขหมาย และจะเริ่มติดตั้งได้ในประมาณ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๓ ถ้าแผนการอันนี้สำเร็จลุล่วงไป สาย cable ๓๐ เปอร์-

เซนต์ที่เป็นสายกำกับ ไม่มีความจำเป็นที่
ต้องใช้ ฉะนั้น อุปสรรคในการรื้อในการ
เสียหายอันเกิดแก่สภาพของความเสื่อม
โทรมของวัตถุเหล่านี้ก็จะเบาบางลง
อีกประเด็นหนึ่งในเรื่องที่ท่านถามว่าเมื่อ
ติดต่อไปยัง ๑๗ แล้วทำไมจึงไม่ได้รับ
การตอบหรือมีมารยาทไม่ดี ไม่ทันใจของ
ท่านสมาชิก อันนั้นก็เป็นความจริงอยู่บ้าง
ที่ทางกระทรวงคมนาคมได้รับแจ้งมาจาก
หลายสาขาว่าเราไม่ได้รับการตอบแทนใน
ทางที่สมควรและทันต่อเวลาเรื่องขอให้
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบข้อเท็จจริง
ไว้ ประเด็นสำคัญอยู่ที่การเปลี่ยนโยก
ย้าย โทรศัพท์ ใน ระยะฉุกเฉินเหล่านี้ทำ
ให้สมุดเลขหมายโทรศัพท์ที่แจกแก่ประ
ชาชนนั้นยังไม่สมบูรณ์และยังไม่เรียบร้อย
ดีพอ เป็นเหตุให้ผู้ให้บริการจำเป็นต้อง
ติดต่อไปยังศูนย์กลางเพื่อทราบหมายเลข
ของโทรศัพท์ที่เปลี่ยนแปลงไป การที่เรา
จะจัดทำสมุดโทรศัพท์ให้เรียบร้อยดีพอนั้น
ต้องการเวลา ต้องการความร่วมมือจากผู้
ใช้บริการในขณะที่ย้ายสถานที่ เปลี่ยน
เจ้าของการซื้อโอนและอื่น ๆ และบັນ
ทางองค์กรโทรศัพท์ได้พยายามทำสมุด
โทรศัพท์ใกล้จะเสร็จสิ้นแล้ว จะสามารถ
แจกให้แก่ประชาชนได้ประมาณ มกราคม

๒๕๑๒ ฉะนั้นการที่ท่านจะติดต่อผ่าน
สายกลางก็เห็นว่า คงจะเบาบางลงและ
ท่านสามารถจะติดต่อได้โดยตรงโดยกัน
หาหมายเลขจากสมุดโทรศัพท์ ซึ่งส่ง
ที่ทางรัฐบาลได้วางแผนขยายงานออกไป
มิใช่หมายความว่าเราจะขยายแต่เพียงด้าน
เดียวโดยไม่คำนึงถึงผลแห่งความเสียหาย
และความขัดข้องที่เกิดขึ้นที่ท่านสมาชิก
กล่าวว่ายังเพิ่มขยายออกไปเป็นจำนวน
หมื่นความขัดข้องจะเพิ่มขึ้นเป็นความจริง
ฉะนั้นก่อนที่จะวางรากฐานขยายงาน เรา
ได้พิจารณา และวิจัยถึงผลแห่งความบก
พร่องและกำลังติดตามแก้ไขโดยรีบด่วน
แต่ขอเวลาให้ทางราชการ ได้มีโอกาสได้
ทำการแก้ไขตั้งแต่มีการ ปรับปรุงมาแล้ว
เป็นเวลา ๑ ปี ผลแห่งการปรับปรุง
นั้น สามารถจะเรียนให้ท่านทราบได้ว่า
เราจัดตั้ง โทรศัพท์ ให้แก่เอกชน ตั้งแต่ปี
พ.ศ. ๒๕๐๔-๒๕๐๕ เสร็จสิ้นไปแล้ว
เวลานี้กำลังติดต่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖-
๒๕๐๗ ขึ้นมา ซึ่งในระยะก่อนการปรับ
ปรุง มีประชาชนรอคอยอยู่ประมาณ ๓
หมื่นราย และบັນได้ตกลงในการแก้
ภาวะฉุกเฉินที่ให้ประชาชน นำเงินมาวาง
ไว้เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท ก็เพราะ
ว่าในระยะนั้น มีการ แข่ง มีการขาย

โทรศัพทเปลี่ยนโอนกันด้วยราคาถึง ๕๐,๐๐๐ บาทต่อหนึ่งเลขหมาย จึงเกิดมีอาชีพประเภทขอโทรศัพทเพื่อแข่ง ฉะนั้นทางราชการจึงเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความจำเป็นโดยเร่งด่วน ได้อุทิศร่วมใจร่วมมือกับทางราชการ เอาเงินมาวางไว้ล่วงหน้า และด้วยเงินก้อนนี้เอง เวลาที่เราได้ฝากไว้ที่ธนาคารชาติเป็นจำนวนประมาณ ๑๐๘ ล้านบาท ในการปรับปรุงคุณภาพ ผู้ที่มาจองไว้ประมาณ ๗,๒๐๐ เลขหมาย และคณะกรรมการที่ปรับปรุงใหม่สามารถจัดตั้งให้แล้ว ๔,๑๕๐ เลขหมาย และเมื่อเอนไซม์กับประชาชนไว้ว่า เมื่อเราจ่ายเงินเข้ามา ๑๕,๐๐๐ บาท จะต้องติดตั้งให้ในระยะ ๑ ปีนับแต่วันรับเงิน และบัดนี้ องค์การโทรศัพทก็ดำเนินการตามเงื่อนไขนั้นโดยถูกต้อง ความร่วมมือของประชาชนที่นำเงินมาให้ไว้ ๑๐๘ ล้านบาทเป็นเหตุให้ทางราชการกู้ยืมเงินต่างประเทศลดลง แผนขยายงานเร่งด่วนให้เป็น ๑๕๐,๐๐๐ เลขหมายในพระนครและ ธนบุรี แต่เดิมวางไว้ว่า เราจะกู้เงินจากต่างประเทศ ๔๘๐ ล้านบาท ด้วยความร่วมมือของประชาชนเอง เราลดยอดจำนวนเงินกู้ลงเหลือ ๒๔๐ ล้านบาท ซึ่งประหยัดดอกเบี้ยลงได้เป็นอัน

มาก ฉะนั้นที่ท่านสมาชิกขึงใจในกรณีของการขยายงาน ก็หวังว่าตั้งแต่หลังจาก พ.ศ. ๒๕๑๓ ไปแล้ว ธุรกิจประเภทนี้จะดีขึ้น

นายสุรพงษ์ ตริรัตน์ : หลักการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์การโทรศัพทแห่งประเทศไทย มีเหตุผลอยู่ ๒-๓ ประการ ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีอะไรเล็กๆ น้อยๆ เราก็นำกฎหมายนั้นเข้ามาแก้ไขเพิ่มเติม ความจริงนั้น การที่จะขยายกิจการโทรศัพทให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ท่านก็ทำได้อยู่แล้ว ทำไมถึงจะต้องมาเสนอกฎหมายต่อสภานิติบัญญัติว่า เราตกลงให้บริษัท N.E.C. ติดตั้งเครื่องโทรศัพท ๗๕,๐๐๐ เครื่องเป็นเงิน ๔๔๔ ล้านบาทเศษ ๓ ปีเสร็จนั้น ท่านก็ได้ดำเนินการไปแล้ว นั่นก็ทำได้ไม่เห็นต้องมาขออนุมัติอะไรแกกกฎหมาย และอีกประการหนึ่ง คือที่เขียนเหตุผลไว้ว่า การที่จะขยายสนองความต้องการปัจจุบันนี้อาจจะได้รับงบประมาณแผ่นดินจากรัฐบาล ความจริงก็ได้รับอยู่หลายปีมาแล้ว ก็ไม่ต้องแกกกฎหมาย แล้วก็ไม่ใช่ว่าผลที่จะมาอ้าง แล้วที่ว่าจะได้รับงบประมาณจากต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศแล้วก็จะกู้เงินมาขยายกิจการโทร

ศัพท์ ก็ทำอยู่แล้ว โดยที่ เพื่อได้รับ
 อนุมัติจากรัฐบาล ท่านก็ทำได้ เพราะ
 ฉะนั้นในเหตุผลที่ว่า เราจะเอากฎหมาย
 มาแก้ไขเพิ่มเติมเพียง ๒-๓ มาตรา
 ก็รู้สึกว่ายากกับของเดิม เพิ่มเข้ามาเพียง
 เล็กน้อยเท่านั้น ก็ยากให้ทางรัฐบาลหรือ
 ท่านรัฐมนตรีว่าการที่เกี่ยวข้อง ได้กรุณา
 แจงด้วยว่าเงินที่จะได้รับจากต่างประเทศ
 นั้นเป็นอะไร เงินที่ได้รับจากองค์การ
 ระหว่างประเทศนั้นเป็นเงินอะไร แล้ว
 อีกประการหนึ่งข้างใต้อีกข้อหนึ่ง ก็คือ
 ว่ากฎหมายเดิม นั้น เมื่อได้กำหนดเครื่อง
 แบบหรือเครื่อง หมาย ของผู้อำนวยการ
 องค์การโทรศัพท์ไว้ อันนี้เป็นเรื่องที่น่า
 แปลกก็คือว่า ก็แล้วเวลานี้แต่งตัวอย่างไร
 หรือว่าการแต่งตัวนั้น ความจริงนี้เป็น
 รัฐพาณิชย์ หรือหมายความว่าทำการค้า
 ขายหรือทำกิจการสาธารณูปการ เราจะ
 แต่งเครื่องแบบสากลนั้นถ้าทำงาน ให้ดีก็มี
 คนสรรเสริญอยู่แล้ว กิจการ โทรศัพท์นี้รู้
 สึกว่าประชาชนวิพากษ์วิจารณ์มานานแต่
 ข้าพเจ้าไม่คิด ก็เพราะเหตุว่าระบบโทร-
 ศัพท์ของเราอาจจะเก่าไปบ้าง แต่ที่เห็นว่า
 เราจะทำไปใหม่ขอให้ทาง รัฐบาลได้ยื่น
 ยันต่อที่ประชุมสภาฯ ว่าที่ เรา จะ คิดตั้ง
 ๗๕,๐๐๐ เครื่องนั้นเป็นเครื่องโทรศัพท์

ระบบใหม่ที่ทันสมัยในโลกนี้ ไม่ใช่ทำ
 แล้วต่อไปเราจะต้องไปแก้ไขเปลี่ยนแปลง
 อีก เพราะว่าเป็นจำนวนมากแล้วก็ตาม
 ต้องการที่มีอยู่นั้นเวลานี้ยังไม่เกินไปเท่า
 ไร นอกจากว่ากิจการบางอย่างหรือว่า
 โรงแรมต้องการโทรศัพท์ขึ้นจำนวนมาก
 ฉะนั้นพวกนั้นจึงเดือดร้อนมาก แต่ว่าบรร
 ดาพ่อค้าจริง ๆ นั้นเขามีโทรศัพท์เครื่อง
 เดียวเขาก็ใช้ติดต่อดีอยู่แล้ว ที่ปัญหา
 ความไม่สะดวกนั้นทางองค์การโทรศัพท์
 ก็แก้ไขอยู่ ทำอย่างไรว่าเครื่องโทรศัพท์
 จึงจะพูดกันได้สะดวก ไม่ใช่เราต่อไป
 แห่งหนึ่งไปพูดกันทีเดียวตั้ง ๓-๔ แห่ง
 อะไรอย่างนี้ นี่ความสับสนมีอยู่เสมอมา
 เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะให้ท่านได้ชี้แจง
 ว่าความจำเป็นนั้นมีมากน้อยเพียงใดที่เรา
 จะต้องแก้ไขกฎหมายไปกันเรื่อย ๆ นั้น
 เหตุผลจะพอหรือไม่ ถ้าเหตุผลพอก็จะ
 ช่วยกันรับหลักการแห่งร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้

พลโท พงษ์ ปุณณกันต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 ตามพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์ฉบับ
 เดิม มาตรา ๑๐ ได้บ่งไว้ว่า เงินทุน
 ขององค์การโทรศัพท์นั้น ๑๐๐ ล้านบาท
 และจัดจากงบประมาณของแผ่นดิน และ

บัตินสภาพการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป เงิน
ทุนขององค์การโทรศัพท์ นอกจากจะ
ได้รับจากรัฐบาลตามที่ท่านสมาชิกกล่าว
แล้วเรายังรับโอนจากส่วนราชการ คือ
โอนจากกรมไปรษณีย์โทรเลขไปร่วมให้
กับองค์การโทรศัพท์ภายหลังที่มีการติด
ตั้งโทรคมนาคมเสร็จสิ้น ๓ zone คือทาง
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ zone และ
ภาคตะวันออกเราก็มอบให้แก่องค์การ
โทรศัพท์เป็นทุนประเดิมขององค์การ
โทรศัพท์ ซึ่งในขณะนี้เป็นทุนประเดิม
อยู่ประมาณ ๓๕๕ ล้านบาท ซึ่งผิดกับ
พระราชบัญญัติที่กำหนดไว้ ทางรัฐบาล
ปรารถนาที่จะทำการให้ช้อบด้วยกฎหมาย
ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นต้องแก้พระราช-
บัญญัติ ซึ่งเขียนทุนประเดิมไว้ ๑๐๐
ล้านบาท ให้ครอบคลุมถึงภารกิจที่เป็น
จริงและจะต้องขยายงาน การขยายงาน
จะกระทำได้นั้นกระทำได้อยู่แล้ว แต่การ
ขยายงานโดยทุนหมุนเวียนนั้น ไม่ใช่ทุน
ประเดิมตามพระราชบัญญัติ ในฐานะที่
ท่านดำรงตำแหน่งอยู่ในสภานิติบัญญัติ
ท่านคงทราบดีและปรารถนาให้รัฐบาล
ปฏิบัติ การ ภายในกรอบของกฎหมาย
สำหรับในด้านเครื่องแบบนั้น แต่เดิมมา
เรากำหนดให้แต่เพียงพนักงาน เพราะ
องค์การโทรศัพท์เป็นรัฐวิสาหกิจ แต่ตัว

ผู้อำนวยการนั้นเราถือว่ายังมีนโยบายที่
จะต้องกลั่นกรองในระดับของคณะรัฐ-
มนตรีทั้งในด้านการแต่งตั้ง ถอดถอน
และการตอบแทนรางวัล จึงแยกออกมา
จากพนักงาน เครื่องแบบกำหนดให้เฉพาะ
พนักงานขององค์การโทรศัพท์ ตัวผู้
ผู้อำนวยการมิใช่พนักงาน ฉะนั้นตัวผู้
ผู้อำนวยการจึงไม่ใช่อยู่ในฐานะจะสวม
เครื่องแบบขององค์การโทรศัพท์ได้
เครื่องแบบถ้าจะมองไปในแง่ที่ว่าไม่มี
ประโยชน์หรือมีประโยชน์ก็เกิดได้ทั้งสอง
ทาง แต่ในฐานะผู้รับใช้ประชาชนก็ยัง
ปรารถนาที่จะให้ผู้ให้บริการ ได้รู้ว่าผู้ที่
รับใช้เขานั้นคือใคร ในสภาพปัจจุบันนี้
ผู้อำนวยการเวลาเข้าไปรัฐพิธีพนักงาน
แต่งเครื่องแบบ แต่ผู้อำนวยการแต่ง
สากลซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย
เท่าที่ควรจะเป็น แต่เดิมมาตัวผู้
ผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์เป็นข้าราชการ
ที่โยกย้ายไปจากกรมไปรษณีย์โทรเลข
หรือบางทีก็มาจากสถาบันทางอื่น ซึ่งเป็น
ข้าราชการประจำเขาก็มีเครื่องแบบของ
เขาอยู่แล้ว แต่ในระยะหลังพนักงาน
มีความสามารถจบการศึกษามาจากต่าง-
ประเทศ เราเลื่อนอันดับกันขึ้นมา เมื่อ
เป็นผู้ อำนวยการ ก็พ้นจากสภาพของ
พนักงาน ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องมีเครื่อง

แบบไว้ นอกจากให้ประชาชนได้รู้แล้ว ก็ยังเป็นเครื่องแสดงออกถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการที่รัฐวิสาหกิจจะเข้าร่วมในรัฐพิธี

นายसानนท์ สายสว่าง : หลักการนั้น กระทบเห็นว่าเป็นของจำเป็น แต่ว่าเหตุผลนั้น กระทบ อยากจะฝากข้อสังเกตแก่รัฐบาลสักเล็กน้อย เกี่ยวกับปัญหาเรื่องเครื่องแบบ เวลานี้เราจะได้ยินเสมอไปว่า ข้าราชการของเราที่ดี หรือเจ้าพนักงาน รัฐวิสาหกิจก็เข้ากับประชาชนไม่ค่อยจะได้ หรือเข้าไม่ถึงประชาชน การที่มีเครื่องแบบนี้ ก็เหมาะในการที่จะมีงานรัฐพิธี เกี่ยวกับ การเข้าถึงประชาชนนั้น ความรู้สึกของ กระทบเห็นว่าเป็นการแบ่ง แยกระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนและ โดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจที่เป็นรัฐพาณิชย์ ก็มีการติดต่อกับประชาชน ถ้าหากว่าใช้ เครื่องแบบอย่างทหารแล้วจะเป็นข้อขัด ขันหรือเป็นข้อที่ bluff กันในการที่ ประชาชนจะมาติดต่อกับ ความรู้สึกเหลื่อมล้ำค่าสูงระหว่างประชาชนกับเจ้าพนักงาน ก็จะเกิดขึ้น กระทบก็อยากฝากข้อสังเกตไว้ด้วย ตัวอย่างง่าย ๆ ท่านที่เคารพนี้ แต่งตัวอย่างกระทบอย่างนั้น กระทบรู้สึก

สนิทสนม แต่ท่านแต่งนายพลเข้ามา กระทบถอยอย่างน้อยตั้ง ๓ วา ในหน้าที่ ของทหารนั้นจำเป็นเกี่ยวกับบังคับบัญชา พลทหาร นายทัพนายกองเกี่ยวกับต้อง ลุดหล่นกันไป แต่บุคคลที่ติดต่อกับ ประชาชนนั้น กระทบไม่อยากให้มีเครื่อง แบบเว้นแต่เครื่องแบบที่จะเข้าเฝ้า หรือ รัฐพิธีเท่านั้น ตัวอย่างง่าย ๆ แค่ว่าก่อนนี้ ไฟฟ้าขึ้นกับบริษัท เครื่องแบบของ เจ้าพนักงาน ที่อยู่บริษัทนั้น ดูเหมือน เกือบจะไม่มี เว้นแต่พวกเดินสาย แต่ง ก็ไม่ใช่ทหารอะไรนัก ใครไปติดต่อกับ รู้สึกสะดวก แต่เวลานี้ไฟฟ้าของเรา ส่วนภูมิภาค แทม ติดกันคนละซีกสองซีก สามซีก แต่พอพ่อค้าประชาชนไปติดต่อกับ หน่อยก็แทม ถอยออกไปอื่นเอามือกุม ครอบกระทบอยู่ตลอดเวลา นี้เราก็ยังแบ่ง แยกความรู้สึกประชาชนกับเจ้าหน้าที่ให้ ห่างกันออกไปมากยิ่งขึ้น ไม่ได้มีความ เป็นกันเอง เพราะฉะนั้นอยากจะฝากข้อ สังเกตไว้เกี่ยวกับเครื่องแบบนี้ว่า ขอ ความกรุณาอย่าให้ทหารไปอย่างหนึ่ง หรือว่าไม่จำเป็น กระทบว่าสากลรู้สึกว่าจะเหมาะ ตัวอย่างง่าย ๆ เจ้าพนักงาน ตำรวจเวลาไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ แต่งสากล ก็รู้สึกว่าการที่ประชาชนจะสนิทสนม ถ้าเป็น

นายพลออกมาเมื่อไรละก็ประชาชนก็รู้สึก
อีกอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้น กระทบอยาก
ฝากข้อสังเกตไว้เกี่ยวกับในเรื่องนี้ว่า
เรามีนโยบาย อยากให้ ข้าราชการ และ
เจ้าพนักงาน ของรัฐวิสาหกิจ เข้า ใ้กับ
ประชาชน ฉะนั้นในเรื่องเครื่องแบบ
ก็อยากฝากข้อสังเกตไว้ด้วยครับ ซึ่งเป็น
ข้อเท็จจริงที่ที่เรามีความประสงค์อยู่

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่าน
ผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าจะขอมติ
ต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรจะรับหลักการ
แห่งร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ ไว้พิ-
จารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับ
หลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่
เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอัน
ว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอ
ส่งคณะกรรมการการสามัญหรือวิสามัญ

พลโท พงษ์ ปุณณกันต์ (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญ
ชุดการศึกษา การสาธารณสุขและ
การสาธารณสุข ๒ การพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอ
เสนอส่งคณะกรรมการ การสามัญ ชุด การ
ศึกษา การสาธารณสุขและการสาธารณสุข-
๒ การพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอัน
ว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการ
สามัญชุดการศึกษา การสาธารณสุขและ
การสาธารณสุข ๒ การพิจารณา กำหนดการ
แปรญัตติภายในกี่วัน

พลโท พงษ์ ปุณณกันต์ (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอ
เสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่าน
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอัน
ว่าให้แปรญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราช-
บัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ....
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๓๕๔/๑๑ วันที่ ๑๖ ต.ค. ๑๑

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๕๐๓/๑๑๓๕๔๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ซึ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาตงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. .... ต่อวุฒิสภำทำหน้า้ที่รัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภำทำหน้า้ที่รัฐสภาประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จอมพล ถ. กิตติขจร**

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร

พ.ศ. ....

หลักการ

มาตรา ๔ ให้มหาวิทยาลัยศิลปากรซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พุทธศักราช ๒๔๘๖ เป็นมหาวิทยาลัยศิลปากรตามพระราชบัญญัตินี้ และคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น "มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยศิลปากร

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศิลปากร

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทะนุบำรุงวัฒนธรรม

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) คณะ
- (๓) วิทยาลัย

และอาจให้มีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกส่วนหนึ่งก็ได้

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองและแผนก

คณะ วิทยาลัย และบัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชาและ

สำนักงานเลขานุการ

สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก

มาตรา ๙ การแบ่งส่วนราชการตามมาตรา ๘ ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะรับวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมี

๗๕๐

อำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

การรับวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงซึ่งเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการตามเงื่อนไข ข้อบังคับ และวัตถุประสงค์ซึ่งผู้อุทิศกำหนดไว้

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๓ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และอธิการในมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินหกคน

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ในกรณีมีรองอธิการบดีหลายคน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

LIART

มาตรา ๑๔ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งสองปี แต่
จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๕ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของ
มหาวิทยาลัยและโดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรวิชา เพื่อเสนอขอรับ ความเห็น ชอบของ สภา การศึกษา
แห่งชาติ
- (๓) จัดหาวิธี การอันจะยัง การ ศึกษาอบรมและการ วิจัย ของมหา วิทยาลัย ให้
เจริญยิ่งขึ้น
- (๔) อนุมัติให้บรรณารักษ์ ระยะเวลาขึ้นบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
เทียบเท่า
- (๕) เสนอการ จัดตั้ง ยุบรวม และเลิกคณะ วิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย และ
ภาควิชา
- (๖) พิจารณาการรับวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูง เข้า
สมทบในมหาวิทยาลัย
- (๗) เสนอการ แต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี คณะบดี
รองคณะบดี อธิการ รองอธิการ หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์
และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๘) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการ เงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๖ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย
ถ้ากรรมการ สภามหา วิทยาลัยตั้งแต่ สามคนขึ้นไปร้องขอ ให้สภามหา วิทยาลัย
ประชุมเพื่อกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเรียกประชุมสภามหา
วิทยาลัย

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีนี้ยกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ถ้าได้มอบหมายให้บุคคลใดเป็นประธานในที่ประชุมให้บุคคลนั้นมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับนายกสภามหาวิทยาลัยในการประชุมนั้น แต่ถ้าไม่ได้มอบหมายก็ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๗ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๘ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย จะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้ อธิการบดีและรองอธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคณะมนตรีของสภามหาวิทยาลัย และให้ตั้งวงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๙ อธิการบดีและรองอธิการบดี ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ
- (๒) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือ ในมหาวิทยาลัยหรือ สถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการ สภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลา ไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือ
- (๓) เป็นผู้มีความชำนาญอย่างยิ่งในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ตำแหน่ง อธิการบดี ว่างลงหรือ อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมายให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการสภามหา
วิทยาลัยโดยตำแหน่งคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี
และรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพล
เรือนและกฎหมายอื่น ๆ

มาตรา ๒๒ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ
ในงานของคณะ ถ้ามีการแบ่งภาควิชาให้หัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ
ในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธาน
กรรมการและหัวหน้าภาควิชาในคณะนั้นเป็นกรรมการ ถ้าในคณะไม่มีการแบ่งภาค
วิชาหรือมีไม่ถึงสี่ภาควิชา ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณาจารย์ในคณะนั้นเป็นกรรม
การหรือเป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนสี่คน

ให้คณะกรรมการประจำคณะแต่งตั้งผู้ใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ
กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้ง
ใหม่อีกได้

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของคณะด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อเสนอต่อสภา
มหาวิทยาลัย
- (๓) จัดการสอบไล่
- (๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดี

มาตรา ๒๕ ในวิทยาลัยหนึ่ง ให้มีอธิการคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ
ชอบในงานของวิทยาลัย และจะมีรองอธิการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ประกอบด้วยอธิการเป็น
ประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในวิทยาลัย
นั้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินหกคน

ให้คณะกรรมการประจำวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ
กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้ง
ใหม่อีกได้

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการประจำวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของวิทยาลัยด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่อธิการ

มาตรา ๒๘ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ
ชอบในงานของบัณฑิตวิทยาลัย ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ก็ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บง-
คับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๙ ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ประกอบด้วยคณบดี
เป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่า
สี่คนและไม่เกินสิบคน

ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ
กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้ง
ใหม่อีกได้

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัยด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อเสนอต่อสภา-
มหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดี

มาตรา ๓๑ ในการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำ
วิทยาลัย หรือคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยให้นำมาตรา ๑๖ และมาตรา
๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๓๓ ศาสตราจารย์ประจำนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษของมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์พิเศษนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากผู้ที่มีได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีเหตุความผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๓๕ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๔) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือ ได้ปริญญาหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดีเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย หรือ

(๕) เป็นผู้มีความชำนาญอย่างยิ่งในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการวิจัยหรือปฏิบัติงานในสาขาวิชาดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๖ รองศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือ ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือ ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือ ได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๔) เป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการวิจัยหรือปฏิบัติงานในสาขาวิชาดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปี ถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๗ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องมีคุณวุฒิต่าง

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปี ในมหาวิทยาลัย หรือ ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๔) เป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการวิจัยหรือปฏิบัติงานในสาขาวิชาดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี ถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๘ อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิต่างได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองหรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนอกการบังคับจะแต่งตั้งจนประจำปีการศึกษา ตามคำแนะนำของคณะคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิต่างเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๓๙ ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก	เรียกว่า	คุชฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	ค.
โท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	ม.
ตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	บ.

มาตรา ๔๐ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอน ใน มหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใดและจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชา นั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญา- ญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับ สองก็ได้

มาตรา ๔๒ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้น สูง อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดภายหลัง ที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จ การ ศึกษาตาม หลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา.

มาตรา ๔๓ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาภิกษุมศกแก่ บุคคล ซึ่ง มหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ

มาตรา ๔๔ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีครูวิทยฐานะและเสริมวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและ ประกาศนียบัตรก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภทและส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ และ เสริมวิทยฐานะให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะและเชี่ยวชาญ จะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะเชี่ยวชาญ เครื่องแบบเครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการมหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พุทธศักราช ๒๔๘๖ อยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ ในราชกิจจานุเบกษา ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากรตามพระราชบัญญัตินี้

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ....

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยศิลปากร
เหตุผล กฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันจำกัดขอบ-

LIERT

เขตการศึกษา กล่าวคือ มหาวิทยาลัย
เปิดการสอนได้เพียงบางวิชาเท่านั้น เพื่อ
จะขยายขอบเขตการศึกษาให้กว้างขวาง
ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมาย
ว่าด้วยมหาวิทยาลัยศิลปากรเสียใหม่

หลวงประกอบนิติสาร: เมื่อครั้ง
ที่สภาร่างรัฐธรรมนูญทำหน้าที่นิติบัญญัติ
นั้น ได้มีกฎหมายหลายฉบับเสนอมายกี่ยว
ข้องการปรับปรุงมหาวิทยาลัย แต่ว่าวุฒิ
สภาร่างในขณะทำหน้าที่รัฐสภาที่เพิ่งจะได้
พิจารณากฎหมายที่ปรับปรุงมหาวิทยาลัย
ในรูปคณะกรรมาธิการเพิ่มเติมและบัญญัติขึ้น
ใหม่ทั้งฉบับครั้งแรก ข้าพเจ้า
ขออนุญาตกล่าวถึงคำอภิปรายของข้าพ-
เจ้าเมื่อครั้ง เป็น สมาชิก ใน สภาร่าง รัฐ-
ธรรมนูญ ซึ่งรัฐบาลเดียวกันนี้เองเป็นผู้
บริหารราชการแผ่นดินซึ่งมีใจความว่า
ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า ซ่อมมหาวิทยาลัย
ไม่ควรจะเป็นชื่อของวิชาที่สอน เราอื่น
ไปพิจารณาถึงประวัติของ มหาวิทยาลัย
ประเทศไทยก็ทราบกันอยู่ว่า เดิมทีเดียว
ก็มีมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเดี๋ยวกคือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภายหลังต่อมา
เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ได้
เกิดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการ
เมือง ซึ่งบัดนี้เรียกว่ามหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์ แล้วก็เกิดแพทย์ แยกไป
เป็นมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ศิลปากร
เกิดเป็นมหาวิทยาลัยขึ้นมา ซึ่งถ้าเรา
พิจารณาดู ตามที่เป็น ไปในต่างประเทศ
ทั่วโลกที่เขานิยมกันแล้ว ไม่มีใครเขาเอา
ชื่อวิชามาเป็นชื่อมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ล้วนๆ จะเป็นชื่อใดชื่อหนึ่งชื่อเฉพาะ
อย่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือถ้า
จะเกิดมีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ฯ หรือ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยอะไร
อย่างนั้น ก็ถูกต้องตามคตินิยมของโลก
แต่การที่เขาชื่อวิชาหรือวิชาการที่สอน
ในมหาวิทยาลัยมาเป็นชื่อมหาวิทยาลัย
ความจริงไม่ถูกต้อง และเราควรจะได้
แก้ไขกันเสียมานานแล้ว และข้าพเจ้าก็ได้
ถามรัฐบาลในสมัยสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ทำหน้าที่นิติบัญญัตินั้นว่า ได้พิจารณา
ถึงเรื่องหรือเปล่า รัฐบาลก็ตอบเท่าที่
ข้าพเจ้าจำได้ รองนายกรัฐมนตรีท่าน
ทรงตอบว่า รัฐบาลกำลังพิจารณาอยู่
เหมือนกัน และได้จัดการปรับปรุง
แก้ไขตามควรแก่กาลสมัย ก็มาบัดนี้เรา
ได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ชื่อ
มหาวิทยาลัยก็เป็นชื่อมหาวิทยาลัย
ศิลปากรอยู่นั่นเอง ข้าพเจ้าไม่ทราบแน่
ชัด ข้าพเจ้าไม่ใช่นักภาษาศาสตร์ แต่

ข้าพเจ้ามีแนวโน้มที่จะคิดไปว่า คำว่า "ศิลปากร" นี้ประกอบจากคำว่า "ศิลป์" กับ "อากร" คือ บ่อเกิดแห่งศิลป์ แต่เราเข้าใจกันในหลักสูตรและการสอนของมหาวิทยาลัยศิลปากรที่เป็นมาแล้ว ก็หนักไปในทางประวัติศาสตร์ อย่างที่ฝรั่งเรียกว่า fine art ซึ่งไม่มีเท่าที่ข้าพเจ้าทราบ ไม่มีมหาวิทยาลัยใดในโลกที่สอนเพียง fine art หรือประวัติศาสตร์ในมีระดับชั้นมหาวิทยาลัย แต่ว่าเราตั้งชั้นแล้วก็แล้วไปเกิด ข้าพเจ้าไม่ได้อธิบายจะไม่ให้ตั้งและการตั้งก็เป็นของดี คิดเพิ่มเติมว่าในเมืองหนึ่งควรมีมหาวิทยาลัยเดียวนั้นผ่านพ้นไปแล้ว เดียวกันหลายประเทศในเมือง ๆ หนึ่งเขามีหลายมหาวิทยาลัยก็ได้ ข้าพเจ้าไม่ข้องใจ แต่มหาวิทยาลัยนั้นในคตินิยมที่ถูกต้องการจะเป็นแหล่งรวมของวิทยาลัยหลาย ๆ วิทยาลัย ซึ่งแต่ละวิทยาลัยนั้น ควรจะมีอิสระในการปกครองตนเอง ในการมีทรัพย์สินของตนเอง ในการมีกรรมการของตนเอง แล้วในส่วนรวมเพื่อกำหนดหลักวิชาหลักสูตร เพื่อการสอนหรือการสอบไล่ ก็มารวมกันเป็น มหาวิทยาลัย ดังเช่นมหาวิทยาลัย London เท่าที่ข้าพเจ้าทราบ มีวิทยาลัยขึ้นอยู่กับประมาณ ๖๐ วิทยาลัย

หรือ ๖๐ เศษ แต่ว่าในเมืองไทยนี้เราไม่มีมหาวิทยาลัย แม้แต่มหาวิทยาลัยเดียวที่มีวิทยาลัยตั้งแต่ ๒ ชั้น ไปมาจนเราจัดแบ่งมหาวิทยาลัยเราเป็นคณะ ซึ่งตามคตินิยมของโลกก็ถือว่าคณะของเรานั้นเท่ากับ faculty ของฝรั่งหรือของฝ่ายตะวันตกเท่านั้น ไม่มีวิทยาลัยหรือ college ขึ้นอยู่เลย ไม่มีอะไรเป็นอิสระเลย ดังนั้นถ้าให้ถูกต้องแล้วมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกรุงเทพฯ นั้นควรจะรวมกันเป็นมหาวิทยาลัยเดียวจะเรียกว่า มหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ หรือมหาวิทยาลัยชื่อเฉพาะอะไรก็ตาม แต่ละมหาวิทยาลัยก็มีความเป็นมหาวิทยาลัยเท่านั้นเพราะต่างมีทรัพย์สินต่างปกครองตนเองเช่นนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการสอดคล้องกับคติของโลกบางทีเรารู้สึกลำบากในการที่เราจะต้องติดต่อต่างประเทศ เขาก็ถามเรื่องมหาวิทยาลัยของเราขึ้นมา เราก็อธิบายสภาพจริงของมหาวิทยาลัยให้เขาฟัง ลงท้ายในทรรศนะของโลกของเราไม่ใช่มหาวิทยาลัยเป็นแต่เพียงวิทยาลัยเท่านั้น ทำให้การพูดจากับชาวต่างประเทศรู้สึกกระอักกระอ่วน บางทีรู้สึกว่าจะช้อนักช้อนไม่สนิทไปช้อนก็ไม่ถูก บางทีต้องยอมรับว่าฐานะของมหาวิทยาลัยเรา เทียบ

วิทยาลัยระดับ มหาวิทยาลัย ซึ่งบาง ประเทศเขามีเรียกว่า university college บางทีก็มีอย่าง มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ก็คือ มหาวิทยาลัยศิลปากรก็คือนี่ความจริง ควรจะอยู่ในระดับ university college เท่านั้น ไม่ใช่มหาวิทยาลัย ที่รัฐบาล ได้ตอบข้าพเจ้าในสมัยนั้นแล้วว่ากำลัง คิดปรับปรุงอยู่เหมือนกัน ข้าพเจ้าก็เรียน ถามตรงๆ ว่าปรับปรุงไม่ได้หรือถึงต้อง ตั้งชื่อมหาวิทยาลัยศิลปากรไว้และวิชาที่จะสอนกันต่อไป นอกจากพวกประณีต ศิลปะที่ข้าพเจ้าใช้คำนี้จะถูกหรือไม่ถูกก็ คำว่า fine art หรือไม่ก็ไม่ทราบ แต่ เข้าใจว่าถูกจะมีแต่ ประณีต ศิลปะเท่านั้น หรือจะสอนวิชาอื่น เกิดมีคณะอื่นหรือมี faculty อื่นขึ้นมา เช่นจะสอนอักษร ศาสตร์ จะสอนวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ อะไรขึ้นมาหรือเปล่า เพราะว่าใน ความนิยมหรือที่เขารับว่าถูกต้องในโลกนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่ามหาวิทยาลัยนี้ ต้อง มีการ สอนการสอบและการ ประสาธน์ ปริญา และ ธนุ ปริญา หรือ ประ กาศ นียบ ัตถ์ ใน ทางด้าน วิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ ทั้ง ๒ แขนง จึงจะเป็นมหาวิทยาลัย ที่สมบูรณ์ ถ้าขาดแขนงใดแขนงหนึ่งแล้ว หาสมบูรณ์ไม่ นี่แหละขอข้าพเจ้าจาก

ท่านรัฐมนตรี เพื่อความกระจ่างแจ้งและ เพื่อทราบแนวปฏิบัติของรัฐบาลต่อไป ที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยในกายภาพหน้าด้วย

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (รัฐ-มนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ตามที่ท่าน สมาชิกผู้มีความเกียรติ ตามมานั้น ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า ข้าพเจ้าเองมีความเห็น สอดคล้องด้วยทุกประการ คือว่า เรื่อง มหาวิทยาลัยในประเทศไทยนี้ ก็มีเรื่องสืบ สนยุ่งยากกันมา ตั้งแต่ ครั้งมหาพุทธสง-ครามครั้งที่ ๒ เหตุที่ยุ่งยากเป็นอย่างไรมันทุก ๆ ท่าน ก็คง พอจะ ทราบกัน แล้ว กล่าว คือได้แตกแยกกัน เป็นหลายมหา-วิทยาลัยขึ้น และคล้ายๆ กับว่าแต่ละแห่ง นั้นจะสอนวิชาเฉพาะ เช่นในเรื่องแพทย ศาสตร์ เช่น ในเรื่องศิลปะอะไรต่างๆ เหล่านี้ เวลาผ่านมาทางรัฐบาลก็เห็น ความบกพร่อง และ พยายามจะแก้ไขหลาย ครั้งด้วยกัน กล่าวคือ ราว พ.ศ. ๒๔๙๑ ก็ครั้งหนึ่ง แต่แก้ไขไม่สำเร็จ และเมื่อสัก ๓ ปีมานี้ก็พยายามจะ แก้ไขครั้งหนึ่ง แต่ก็ไม่สำเร็จอีก วิธีแก้ไขนั้นคือทางรัฐบาล มอบให้บุคคลไปรวบรวมผู้แทนจากมหา-วิทยาลัยต่าง ๆ มาปรึกษาพิจารณาด้วยกัน และข้าพเจ้าก็ขอกราบเรียนว่า ในครั้ง แรกนั้นข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ พยายามรวบรวมมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มา

เพื่อจะ รวมกันให้ เป็น มหาวิทยาลัย เดียว โดยถือคติว่า ใน เมืองเดียว ควรจะมีมหา-
 วิทยาลัยเดียว ในครั้งที่ ๒ นี้ เมื่อประ-
 มาณสัก ๓ ปีมานี้ ตัวท่านนายกรัฐมนตรี
 เองก็เป็นประธาน แต่ละคร้งพยายาม
 ก็ไม่มีความสำเร็จ สืบเนื่องจากมีปฏิกิริยา
 จากมหาวิทยาลัยนั้นเองหลายแห่งด้วยกัน
 เห็นว่าจะไปไม่ได้ ก็เลยยับยั้งการรวม
 เป็นมหาวิทยาลัยเดียวไว้ แต่ว่าขณะนี้
 รัฐบาลก็พยายามจะ ปรับปรุงมหาวิทยาลัย
 ให้เงินให้ทองไปเป็นอันมาก ก็ถือเสียว่า
 ทุกมหาวิทยาลัย อยู่ระหว่าง พัฒนา ทางสน
 มหาวิทยาลัยซึ่งจะสอนวิชาเดียว หรือสอง
 วิชานั้นก็จะต้องพัฒนาให้ สอน หลาย วิชา
 และมีทั้งอักษรศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ตาม
 ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวมา ก็เป็น
 การถูกต้องแล้ว เวลานี้มหาวิทยาลัย
 ศิลปากรก็จะทำอย่างนั้นแหละ หรือตาม
 โครงการที่รัฐบาลจะ รับหลักการในเบือง
 ต้นไว้แล้ว มหาวิทยาลัยศิลปากรซึ่งขณะ
 นี้มีการสอนทางศิลปะ และโบราณคดีเท่า
 นั้น จะขยายสอนอักษรศาสตร์ วิชา
 ศาสตร์ วิชาครู และครุวิทยา เป็นต้น
 แต่ว่าก็ต้องค่อยทำค่อยไป เพื่อให้
 มหาวิทยาลัยแห่งนั้นสมบูรณ์เป็น มหาวิทยา
 ลัยที่แท้จริงเหมือนกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ

ซึ่งกำลังพัฒนาเหมือนกัน เช่นมหาวิทยา
 ลัยเกษตรศาสตร์ เป็นต้น ส่วนที่ว่าใน
 เมืองเดียว ควรจะมีมหาวิทยาลัยเดียว
 เราก็คัดการได้โดยความลำบาก แต่ว่าใน
 ต่างประเทศก็มีหลายมหาวิทยาลัยแล้วใน
 เมืองเดียว เป็นต้นว่าที่ London เป็นต้น
 เวลานี้ก็มีมหาวิทยาลัย London มหาวิท
 าลัย City of London มหาวิทยาลัย
 Northampton และอีกมหาวิทยาลัยหนึ่ง
 อยู่ที่กรุง artist ข้าพเจ้านั้นยังไม่ออก
 ขณะนี้ แต่ว่าถ้าเราได้พัฒนาเป็นมหา
 วิทยาลัยที่สมบูรณ์ มีสาขาวิชาต่าง ๆ ก็
 ไม่น่าจะขัดข้องอะไร ส่วนชื่ออัน ข้าพ
 เจาก็ได้เคยพิจารณากันหลายครั้งแล้ว มี
 ผู้เสนอ ให้เปลี่ยน ชื่อเป็น มหาวิทยาลัย
 ศิลปากรด้วยซ้ำไป ซึ่งไม่จำเป็นจะต้อง
 กล่าวในตอนนี้ มีผู้เสนอให้เรียกชื่อว่า
 อย่างไร แต่ว่าก็เหมือนกับกรรวมมหา
 วิทยาลัยเหมือนกัน มีปฏิกิริยาอย่างมา
 มีผู้ที่ได้เคยสำเร็จไปแล้ว มาแสดงความ
 ไม่พอใจ และนักศึกษาปัจจุบันก็อยากจะ
 ชื่ออย่างเดิมอยู่ เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ถ
 เสียว่าคำว่า "ศิลปากร" ก็เป็นชื่อยเฉพาะ
 อันหนึ่ง เป็นอะไรก็ได้ คือ หมายถึงจะ
 ชื่ออะไรก็ได้ และเป็นชื่อเฉพาะเท่านั้น

ก็ในระยะนี้ก็น่าจะปล่อยให้ใช้ชื่อเฉพาะ
อันต่อไป

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพ-
เจ้าขอขอบพระคุณท่าน รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้กรุณาชี้แจง
โดยบอกแก่สภาว่า ท่านก็มีความเห็น
พ้องด้วยกับข้าพเจ้า แต่ว่าจนถึงยังจับ
การไปไม่ได้ด้วยเหตุผลประการต่าง ๆ
ดังที่ท่านได้กล่าวแล้ว เพื่อให้ปรากฏ
ทรรศนะอย่างน้อยก็ของ สมาชิกสภาผู้
หนึ่ง ว่ามีความรู้สึกอย่างไรต่อคำชี้แจง
ของรัฐบาล หรือเนื่องจาก คำชี้แจง ของ
รัฐบาลดังได้กล่าวแล้วนั้น ข้าพเจ้าเป็นผู้
ที่มึนจิตใจส่งเสริมการศึกษา อย่างยิ่งผู้หนึ่ง
และก็อยากให้การศึกษาเป็นไปโดยถูก
ต้องด้วยประการทั้งปวง ข้าพเจ้าจึงรู้สึก
สลดใจเป็นอย่างยิ่งที่ยังมีนักศึกษาหรือผู้
สำเร็จการศึกษาเห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่
หลักการแล้วรู้สึกเสียใจในคนน้อยที่รัฐ-
บาลไม่สามารถจะทำให้คนเหล่านั้นเข้าใจ
หรือเอาชนะด้วยอุบายอันแนบเนียน ซึ่ง
เป็นอุบายที่ถูกต้องหรือตามหลักการที่ถูก
ต้องได้ ก็ถ้าเรามัวแต่ตามใจบุคคลที่
ขึ้นชื่อว่าเป็นนักเรียนเก่า นิสิตเก่า หรือ
ปัจจุบันอะไรก็ตามแล้ว เราทำตามหลัก
การอะไรไม่ได้ในโลกนี้ต่อไปก็มหาวิทยาลัย
ก็ควรที่จะ ดำเนิน กิจการ ด้วย คณะ

เสียงข้างมากของนิสิต หรือของครูบา-
อาจารย์ ไม่ใช่ของรัฐบาล เรื่องความ
ถูกต้องนี้เป็นเรื่องหนึ่ง แต่ว่าเรื่องเอาใจ
กันเป็นเรื่องหนึ่ง การเอาใจกันเกินไป
บางทีก็ทำให้เคยตัว และต่อไปทำให้ปก-
ครองกันลำบาก ถึงเกิดความเสียหายแก่
ประเทศชาติได้ ข้าพเจ้าจึงวิงวอนรัฐบาล
ว่าอย่าได้ละทิ้งหลักการ ขอให้พยายาม
ต่อไปทำให้เกิดความเข้าใจด้วยดี แล้วก็
ขอให้ผู้ที่ เป็นนักศึกษาเข้าใจว่าการศึกษา
ที่ถูกต้องคืออะไร ไม่ใช่เห็นแก่ตัว

นายसानนท์ สายสว่าง : เรื่อง
ข้อนี้กระผมก็สนใจเหมือนอย่างท่านสมา-
ชิกผู้มีเกียรติผู้หนึ่ง กระผมก็อยากจะ
เรียนถามท่านรัฐมนตรีที่เคารพว่า ข้อ
บางข้อหมายความว่าอะไร และมีเหตุ
ผลอย่างไร เช่นข้ออย่างนั้นในสาขา
ของมหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งมีวิทยาลัย
ทบแก้ว ฉะนั้นคำว่า "ทบแก้ว" นั้น
เกี่ยวพันอย่างไร มีความสำคัญอย่างไร
ถึงเป็นชื่อวิทยาลัยทบแก้ว ทำไมไม่ชื่อ
วิทยาลัยพระราชวังสนามจันทร์ อะไร
อย่างนั้น เพราะฉะนั้นทบแก้วนี้เป็นมา
อย่างไร ไปอย่างไรถึงไปตั้งสาขามหา-
วิทยาลัยศิลปากรที่นครปฐมชื่อว่า "วิท-
ทยาลัยทบแก้ว" เพราะฉะนั้นอยากจะให้

ท่านชั่ง ในที่ประชุมนี้ให้ทราบสักเล็กน้อยครับ

หม่อมหลวงบิน มาลากุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคนแรกได้ข้อ
ฝากเอาไว้เนั้น ข้าพเจ้าก็ขอขอบคุณและ
ขอรับไป ท่านสมาชิกคนที่ ๒ ตามถึง
เรื่องทบแก้ว ข้าพเจ้าขอเรียนว่ามหาวิทยาลัย
ศิลปากร เดิมและขณะ นี้ยัง อยู่ที่ยัง
ท่าพระ ที่ตรงข้ามพระบรมมหาราชวัง
มีเนื้อที่เล็กเหลือเกินประมาณ ๕ ไร่ ๕
ไร่เนั้นจะขยายอะไรก็ไม่ออก ทางรัฐบาล
จึงคิดจะให้ขยับขยายไปอยู่ในจังหวัดใกล้เคียง
ในขณะนั้นก็ขยับขยายไปเปิดสถานที่
แห่งที่ ๒ ขึ้นที่พระราชวังสนามจันทร์
นครปฐม แต่ว่าแห่งแรกก็ยังคงอยู่
ในการที่ไปที่ พระราชวังสนามจันทร์
นครปฐม เนั้น สถานที่กว้างขวาง และ
อย่างไร ๆ ก็เห็นว่าจะต้องจัดให้นักศึกษา
อยู่กินนอน เพราะว่าจังหวัดนครปฐม
ก็เล็ก หากที่อยู่ทีนอนนักศึกษาตามบ้าน
ช่องก็คงไม่สะดวก ก็จัดเป็นสถานที่กิน
นอน และเมื่อจะจัดสถานที่กินนอนแล้ว
แทนที่จะจัดเป็นหอพักเฉย ๆ ก็จัดไปใน
รูปที่เรียกว่า วิทยาลัยเสียเลย คือให้มา
กินอยู่และ ให้มีการอบรมการแนะนำตาม

๗๖๕

สมควร เน้นทางด้านการศึกษา และ
ให้เปิดคณะต่าง ๆ ขึ้นทีละเล็กทีละน้อย
และที่สนามจันทร์เนั้นโดยเหตุที่มีสถานที่
กว้างขวางก็จะเปิดได้หลายวิทยาลัย แต่
ละวิทยาลัยก็ต้องมีชื่อ จะเรียกสนามจันทร์
ก็ไม่ได้ เพราะว่าทุก ๆ วิทยาลัยก็ต้อง
อยู่ที่สนามจันทร์เนั้น ก็ต้องเสาะแสวงหา
ชื่อ ที่น่าจะหาชื่อที่ไหน ก็บังเอิญว่า
ตรงที่สร้าง วิทยาลัย แห่งแรกเนั้น ปิดติดกับ
อาคาร หลังหนึ่ง ซึ่ง พระบาทสมเด็จพระ
มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเคยพระราชทานนาม
ไว้ว่า "ทบแก้ว" แล้วตรงกันข้ามก็มี
"ทบขวัญ" มีชื่ออะไรอยู่มากมายที่พระ
ราชวังสนามจันทร์ ทางมหาวิทยาลัย
ศิลปากร ก็เลยคิด ชื่อ ที่เคย พระราชทาน
แก่สถานที่นั้นว่าตรงเนั้นคือทบแก้ว ก็
เรียกว่า "วิทยาลัยทบแก้ว" ซึ่งชื่อความ
จริงจะชื่ออะไรก็ได้ แต่เอาโดยชื่อ
ที่เป็นมงคลแก่สถานที่เนั้นไว้ก็จะเป็นการ
ดีครับ

นายसानนท์ สายสว่าง :

กระผมขอขอบพระคุณกรมที่ทานรัฐมนตรี
ได้ชี้แจงที่มาของคำว่า "ทบแก้ว"
ให้ได้รับทราบ เพราะเนั้นเกี่ยวกับ
มหาวิทยาลัยนี้ กระผมก็ขอถือ โอกาสฝาก
ข้อสังเกตแก่ทางรัฐบาลสักเล็กน้อย ซึ่ง

กรรม ไค้ขึ้นมาและไค้พังมาเกี่ยวกับทุกมหาวิทยาลัย คือปัญหาเรื่องตั้งคณะที่ก็ขอฝากความคิดเห็นสั้น ๆ ว่า คณะที่นั้นเป็นผู้สำคัญมากเกี่ยวกับควบคุมนักศึกษาและประสิทธิประสาทวิชาการในคณะนั้นใกล้ชิดกับนักศึกษา และนักศึกษานั้นมีบทบาทสำคัญที่จะเป็นผู้รับผิดชอบต่อประเทศชาติในวันข้างหน้า เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงทุกวันนี้ คณะที่โดยมากก็ทิ้งไปจากบุคคลที่มึนงานมาก จนไม่สามารถที่จะไปคลุกคลีที่เมืองหรืออยู่ประจำในมหาวิทยาลัยในคณะนั้น บางทีวันหนึ่งก็ไปเพียงชั่วโมง ๒ ชั่วโมง ความใกล้ชิด หรือความรู้ ความเป็น ไป หรือรู้ความต้องการของนักศึกษาหรือนิสิตอาจจะน้อย เพราะฉะนั้นคณะที่นั้นควรจะไปเข้าแล้วก็กลับเย็นเหมือน อย่างข้าราชการประเภทอื่น จึงขออยากฝากข้อสังเกตในการแต่งตั้งคณะที่ทุกมหาวิทยาลัยไว้ด้วยว่า ควร จะเป็น บุคคลที่ว่างต่อราชการอื่น และมีความสามารถเป็นไปตามพระราชบัญญัติ แล้วก็ประจำอยู่ในคณะนั้น เพื่อประโยชน์ในการศึกษาของมหาวิทยาลัย ไม่ควร จะปล่อยเป็นไปชนิดที่คนมึนงานมาก ๆ แล้ววันหนึ่งบางทีไม่ได้ไปเลย หรือไปชั่วโมง ๒

ชั่วโมง ความสนิทชิดเชื้อคลุกคลีที่เมืองในนักศึกษานั้นก็น้อยลง แล้วความเสียหายก็จะเกิดขึ้น ความเคลื่อนไหวของนักศึกษามีอย่างไร แทนที่จะสกัดกั้นหรือควบคุมกันน้อยไป กระผมขอฝากไว้ด้วยครับ

นายสุรพงษ์ ตรรตน์ : อนนก็เป็นร่าง พระราชบัญญัติ อีกฉบับหนึ่งที่จะปรับปรุง กฎหมาย ว่าด้วย มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีเหตุผลว่าจะขยายขอบเขตการศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้นอันจะทำให้เจ้าพเจ้าขงใจมาก ที่ว่า ก็ทำไม่ได้ก่อนนี้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พุทธศักราช ๒๔๘๖ นี้เราแก้ไขมา ๒ ครั้ง คือฉบับที่ ๒ และ ฉบับที่ ๓ ก็คราวนี้แก้ไขก็แก้ทั้ง ก็ทำไม่จึงไม่แก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นฉบับที่ ๔ เรากลับไปเขียนกฎหมายยกเลิก พระราช บัญญัติในมาตรา ๓ ทุกพระราชบัญญัติ เสร็จแล้วเราก็ดำเนินมาตรา ๔ รับรองไว้อีกว่าพระราชบัญญัติที่รายยกเลิกไปนั้นให้ถือว่ามหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นมหาวิทยาลัยศิลปากรตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือความจริงจะ ล้มล้างก็ ไม่ใช่ ล้มล้าง ไป แต่ว่าเราเอามารับรองไว้ก็ กระผมเห็นว่า เป็นวิธีการที่ไม่ดีจะถูกตั้ง อย่างน้อยก็

ควรจะเอาของเดิมไว้หรือถ้าจำเป็นจะต้อง
แก้ไข มากก็แก้ไขหลายมาตราก็ได้ สัก
๔-๕ มาตรา ก็คงจะหมดแล้ว หรือว่า
ท่าน รัฐมนตรี มีข้อที่ว่าเรารับวิทยาลัย
บัณฑิต วิทยาลัย สถาบันวิชาชั้นสูงอื่น
เข้ามาสมทบในมหาวิทยาลัยได้นั้น ใน
มาตรา ๑๐ ที่เราจะเปิดโอกาสอย่างนั้น
เราจะเปิดเมื่อไร อยากจะทราบ หรือว่า
เดี๋ยวนี้มีคนขอ มาสมทบเข้าอยู่แล้วจะตั้ง
เป็นวิทยาลัยหรือประการใด ส่วนราย
ละเอียดอื่น ๆ นั้นก็เห็นเหมือน ๆ กันกับร่าง
พระราชบัญญัติฉบับก่อนนั้นเอง ที่แปลก
ที่สุดก็คือว่าในบทเฉพาะกาล ไปเขียนไว้
ว่าให้ผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการมหาวิท
าลัย ไปดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีมหา
วิทยาลัย อันนี้เป็นเรื่องที่น่าแปลกใจ
เพราะเหตุว่าทำไมเราต้องเขียนไว้ในพระ
ราชบัญญัติ การที่จะให้ใครพ้นจากหน้า
ที่จะเลื่อนชั้น ไปดำรงตำแหน่งอะไร ก็มี
คณะกรรมการของสภามหาวิทยาลัยอยู่แล้ว
ก็น่าจะทำกันเองไม่ต้องมาเขียนไว้ในพระ
ราชบัญญัติ หรือว่าถ้ากรรมการของมหา
วิทยาลัยจะย้ายกันเอง ย้ายไม่ได้จึงต้องมา
เขียนไว้เป็นท้าวพระ ราชบัญญัติ อย่างนี้
ปกติก็ไม่น่าจะเขียน ขอความกรุณาท่าน
ได้โปรดชี้แจงด้วย

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ข้อสงสัยของท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินั้นก็
อยู่ ๒-๓ ข้อ คือ ๑. ทำไมรูปร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอย่างนี้ แทน
ที่จะแก้เพียงบางมาตรา เรื่องนี้ข้าพเจ้า
ขอชี้แจงว่าทางรัฐบาลพยายาม จะ ทำ ให้
มหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีหลักเกณฑ์เหมือนกัน
หรือใกล้เคียงกันมากที่สุดที่จะมากได้
และในขณะนั้นมหาวิทยาลัยใหม่ ๆ ได้เกิด
ขึ้น อย่างมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหา
วิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลา
นครินทร์ นี้ก็รูปการณ์ทุก ๆ อย่างจะ
ไปคล้ายกัน ดังนั้นมหาวิทยาลัยเก่าอย่าง
ศิลปากร ก็ควร จะ คล้ายกัน เช่น นั้นด้วย
ก็เป็นความเห็นของนักกฎหมายที่ว่าสม
ควรจะร่างเสียใหม่ทั้งหมดเลย นั้นข้อ
หนึ่ง และคำถามที่ท่านถามว่า ที่เขียนว่า
จะมีวิทยาลัย มีสถาบันอะไรต่าง ๆ ที่ได้
รับสมทบนั้นจะรับเมื่อไร นักขอเรียนว่า
เขียนไว้เพื่อสำหรับกฎเกณฑ์หน้า เหมือน ๆ
กับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ซึ่งเกิดขึ้น ขณะนี้
เขียนเพื่อให้เหมือน ๆ กันไว้ให้มีสิทธิ
และหน้าที่คล้าย ๆ เหมือน ๆ กัน แต่
ยังไม่ทราบว่า จะรับบัณฑิต จะเปิดบัณฑิต
วิทยาลัยเมื่อไร จะรับสมทบเข้ามาเมื่อไร

ยังไม่ทราบ ส่วนในบทเฉพาะกาลที่ว่า
เลขาธิการให้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี
นั้น ก็เป็นความเห็นของนักกฎหมายอีก
เหมือนกัน คือว่าตามกฎหมายใหม่นี้
เลขาธิการหาไม่ ก็เหมือนกับมหาวิทยาลัย
ใหม่ๆ เกิดขึ้นมา มีแต่รองอธิการบดี
แต่ในปัจจุบันนี้ตัวเลขาธิการมี รั้งเงิน
เดือนอยู่ ถ้ากฎหมายนี้ออกไปว่าไม่มี
เลขาธิการก็หลุกหลายไม่รู้จะอยู่ที่ไหน นัก
กฎหมายท่านบอกขอให้มีบทเฉพาะกาลไว้
ว่า ขอให้เลขาธิการนั้นมาเป็นรองอธิ-
การบดีเพราะตามกฎหมายนี้บอกแล้วว่า
รองอธิการบดีคนหนึ่ง ให้มีหน้าที่เป็น
เลขาธิการของสภา ในทางปฏิบัติก็ต้อง
ใช้เลขาธิการนี้เป็นรองอธิการบดีคนหนึ่ง
อยู่แล้ว นักกฎหมายก็เลยบอกให้ใส่เสีย
เลยทีเดียว แทนที่จะหลุก ๆ ไป คล้าย ๆ
ว่าหลุกไปไม่รู้จะอยู่ที่ไหน ไม่มีที่อยู่

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าจะ
ขอมติของที่ประชุมนี้ว่า สมควร จะรับ
หลักการแห่งร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้
ไว้พิจารณาหรือไม่ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับ
หลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใด

ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะ
เสนอส่งคณะกรรมาธิการสามัญหรือ
วิสามัญ

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมา
ธิการสามัญชุดการศึกษา การสาธารณสุข
และการสาธารณูปการพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอ
เสนอส่งคณะกรรมาธิการสามัญชุดการ
ศึกษา การสาธารณสุขและการสาธารณ-
ูปการพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุมลงมติให้ส่ง คณะกรรมา
ธิการสามัญชุดการศึกษา การสาธารณสุข
และการสาธารณูปการพิจารณา กำหนด
การแปรญัตติภายในกวัน

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

๗๖๕

รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติกามข้อบังคับ

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติกามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าให้แปรญัตติกามข้อบังคับ สำหรับการประชุมวันนี้ หมกระเบียบวาระแล้ว ข้าพเจ้าขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ผู้จตรายงานการประชุม

พล.ย.ท. ชู สุทธิโชติ

พล.ร.ท. ศรี ทาวราช

ประเสริฐ ปัทมะสุนทร

พล.ร.ท. โอภาส จามิกรณ์

พล.ต.ท. พิชัย กุลละวณิชย์

พ.ท. ประเสริฐ สุกบรรทัด

เกษม อุทยานิน

อุดม พลอยสังวาลย์

ธนู บุณยรังค์

โฉมเจลา ลีพลากร

ฉันทนา ชานป้อม

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

จำรงค์ ใจอ่อนน้อม

สินธุ์ชัย ชื้อสตัยตี

เปรมจิต บุณยะกาญจน

สมศรี ใจอ่อนน้อม

พิลาส จารุณี

สมชาย ทาวอุดม

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๘/ธ.ค./๒๕๑๑

สุพันธ์ จิตรภักดิ์

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๗๗๐

ประยัตต์ แดงอินทวัฒน์
หัวหน้ากองการประชุม
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
รองเลขาธิการรัฐสภา
ประเสริฐ ปัทมสุคนธ์
เลขาธิการรัฐสภา

พ.อ. นายวรการบัญชา
ประธานวุฒิสภา